

Titel: Lucifers Begrædelse over Helvedes Forstyrrelse og de onde Aanders Udryddelse.

Citation: "Lucifers Begrædelse over Helvedes Forstyrrelse og de onde Aanders Udryddelse.", i *Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 1 bind 15, ?, 1771, s. 1*. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/text/tfs-texts-1_015-shoot-workid1_015_023.pdf (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 1 bind 15

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Lucifers Begrædelse over Helvedes Forstyrrelse og

de onde Aanders Udryddelse.

Kjøbenhavn 1771.

2
3

Man har længe gjort sig Umage for at faae at vide, hvor Helvede laae. Mange har meent, at det var i det ildsprudende Bierg i Island, andre i Vesuvius. Men som de fleste troe, at vor Jord skal forgaae, Helvede derimod være evig, saa har man fundet nye Vanskeligheder, uden at kunde bestemme, hvor de Fordømtes Boeliger ere. Nogle har sadt Helvede i So-

4

len, som en brændende Materie. Andre har troet, at Solen var de Saliges Opholdssted. Saa stridige ere de menneskelige Meeninger og Smagen. Det som er Helvede for een, er Himmerig for en anden, og saaledes bagvendt om igjen. At løbe hver Dag paa Næsen, sove Rusen ud fem a sex Gange om Dagen, det er et Himmerig for Biberius; men Ædrue seer ikke andet i denne Levemaade end det bare gloende Helvede. Amators Himmel er opreyst i G. Fr. Huusene; men Prudentius troer, at det rette Helvede gnistrer her. Avars Himmel sidder i hans Iern-Skriin; Pedantii Himmerig er hans Skole-Bog. Militentius har en Himmel-Glæde af sin Stok, ligesom en Rus af sine Bene, en Forpagter af dyr Tid, en Pater af Folkets Dumhed, en Indcasserer af Skatte-Bogen, en Procurator af Opsættelser, en Skifte-Forvalter

5

af Forhalinger, en Spekhøker af langvarig haard Frost, en Skoeflikker og Hyre-Kudsk af Regn og Slud. — Men for at komme til vor à propos igjen, da kan Helvede ikke heller være i Solen, da de fleste meene, at den tillige med vores Jord skal forgaae. Helvede maa altsaa være paa et vist Sted, uden for det hele Soelsystem, hvor til evig Tid stal brænde og pines Fyrster, som ligne Neroner og Caligaler; Ministrissimi, som er Regenten, Folket og Fædrenelandet utroe; Geistlige, som har brugt Orthodoxien for at faae Folk stegt og opbrændt; Magistrater, som har udsuet Borgerskabet; Toldbetientere, store og smaa, som har skuffet Fyrstens Casser, og ved at indlade Contreband har ødelagt Borgerne og Staten; Kornpugere og Børste-Patroner for Stikpenge. — Men hvor er nu dette Sted uden for deres Soelsysteme, som er bleven en Boepæl for de Fordømte? — Ja, det kan

6

jeg ikke saa nøyagtig bestemme. Det er maaskee et af Fandens Hoved-Projecter, at han holder sit Opholdssted forborgen, saa at ingen, der har Sag imod ham, kan lade ham stævne og indfordre for nogen Ret. Maaskee Banqverotteurerne har lært Knebene af ham, hvilke ere løbne bort til fremmede Steder, saa ingen kan finde dem, da de dog ligge hiemme i deres egne Huse i en eller anden utilgiengelig Afkrog, hvor de lee Gotfolk ud, og stræbe siden med at tømme en god Flaske Viin efter en anden. Saaledes holder Røverne ogsaa deres Kuler forborgene; Ministrissimi deres Rigdomme; Magisteren sin Phrase-Bog; Plagiæren sin Forfatter; Præsten sin Postil; Professoren fik skrevne Collegium fra Halle eller Göttingen; Magistraten sine Regninger; Kornpugeren sit Proviand; Conqvetterne deres Amours; og Smauserne deres Skakre Kneb. — Hvoraf, vil man spør-

7

ge, veed man da, at Helvede er forstyrret, naar ingen veed, hvor det er. Herpaa svares til Tjeneste, at, naar her paa Titulen læses Helvedes Forstyrrelse, da forstaaes ikke det rette og originale Helvede uden for vor Jord; men kuns de Helveder i Migniatuur, som Fanden hist og her har oprettet paa vores Jord-Klode, og hvortil han har taget Modellen af sit eget rette Helvedes Ondskab, Jammer og Elendighed. Saaledes lod han sin Hof-Bygmester, der tilforn boede i Rom, opbygge to Helveder, et i Lissabon og et andet i Madrid, som begge førte Navn af Inquisitioner. Begge disse to Helveder ere nu sløvfede og forstyrrede, og Hof-Bygmesteren har spillet Banqverot paa sine Matrialier og Verktøjs, saa at han aldrig kan bygge noget meere af denne Smag og Art. Saaledes havde han og engang opbyggt et Helvede af bare Børster, hvori præsiderede Biørne, Ulve, Gie-

8

debukke og en stor Mængde Træeskoe-Yngel. Dette er nu og omstyrtet. Fanden leer, siger man, naar det gaaer ilde til, hvor maa han da ikke græde nu, da alting tegner sig saa godt. Fuldkommen Frihed for Borgerne, under en Eenevolds-Regiering, er at tale og skrive som de meene. — Lættelse paa Skatter og Udgifter for Byen og Landet. — Vise og ædeltænkende Magistraters Oprettelse. — Fortienesters Høyagtelse og Belønninger. — Alt dette: hvor maa det ikke smerte Fanden? — Men hvor vil han ikke blive forbittret, naar frie Indførsel for nogen Tiid paa alle Slags Levnets-Midler bliver tilladt, for at hemme denne haarde og dyre Tid, hvorover Folket saa billigen sukker! — Naar Kiød, Smør og Melk falder i godt Kiøb igien, som snart lader sig giøre, ved at forbyde Slagtning af spæ-

9

de Kalve og Lam. — Naar Sterv- og Fallit-Boer nyder deres rigtige Behandling, som i en Hast kan skee ved Skifte-Forvalternes Formerelse, og en bestemt Termin til hver Boes fuldkomne Declarering. — Naar det offentlige Feyerskab faaer Ende, saa at enhver, som forhen, skal feye eller feye lade sin egen Gade, uden Forskiel paa Rang og Stand. — Naar Toldboederne bliver rensset fra al Contraband og al Underslæb, saa at de Kongelige Casser nyde deres fuldkomne Rettighed paa samme Tid, da alt Contraband bliver usynligt. — Naar de contraherende Parthier i Handelen, begge tilholdes, saavel den Kiøbende, som den Selgende, at føre deres Regnskabs-Bøger paa stemplet Papiir, autoriserede af hver Stads Øvrighed, hvorved Fyrstens Casse beriges, og saa megen Bedragerie i Handelen taber sine Kræfter og

10

Magt. — Naar hver Stads Øvrighed skal engang om Aaret være pligtig at aflegge Regnskab for Indkomster og Udgifter i Borgerskabets Overværelse. — Naar Extra-Skatte, som Fyrsterne paa visse Tider kan behøve, forflyttes fra Armod og Leer-Potter til Forfængelighed, Pragt og Overdaadighed. — Naar Armeen til Lands og Vands kommer til at bestaae af lutter Landets Børn, uden at Agrene derved tabe deres Opelskere eller Borgerskabet viorenteret. — Naar Præsteskkabet faaer deres visse og bestemte Indkomster. — Naar de offentlige Lærere blive tilholdte at oplyse Landet ved nyttige Skrifter for den store Løn, som de bruge til Pragt, Magelighed og Overdaadighed. — Naar Krigs-Officererne komme til at troe, at Persvasioner, Oplysninger, Overbeviisning, Honetitet og Ære bedre kan styre og regiere de Gemeene end Pryglen og

11

Lampen. — Naar Laugene ophæves, saa at enhver kan nære sig paa hvad ærlig Maade han vil, hvoraf flyder bedre Kiøb hos Haandverks Folk, og af deres fælles Kamp og Bestræbelser, bedre Vahre.

— Naar alle Skatter og Indtrader fra alle Kongelige Stiftelser og Indretninger løbe ubeklippede ind i Majestætens Kasser, som deres rette tilbørlige Hiem og Fædreneland. — Naar baade jødiske Jøder, og Christne Jøder, enten reent forjages af Landet, som skadelige Insecter og Ukrud, eller og tilholdes at ernære sig ved ærlige Professioner og Haandteringer, paa lovlige og anstændige Maader. — Naar de Gemeene ved Krigshæernerne nyde alt det, og smage alle de Rettigheder og Fordele, som Regenterne tilstaae dem.

— Naar det samme kan siges om alle Hospitaler, og om dem, som have Fordringer paa offentlige Beneficier og Stipendier. — Naar alle de Vahre gøres reent contrebant, som vi enken selv her

12

i Landet have nok af in natura, eller selv kan forarbeyde, og naar Yppigheds Vahre, som vi mangle, sparsom indføres med høy Told. — Naar Rug og Hvede bliver brugt til andet, end til galgiørende Vandflode, hvori saa mange tusinde Mennesker tabe deres timelige og evige Velfærd, for at berige Destilleren, og skaffe ham en Vom, som Ole Peers det guule Øg. — Naar der bliver holdt en rigtig Ligning og Balance-Regning imellem fattige Studenteres Antal, og Tallet, paa de Embeder, hvorpaa de kan giøre deres visse og sikke Facit; saa at ingen Jeppe Vægter mere skal besværges sig over, at han maa føde sin lærde Magister-Broder af sin stakkels Vægter-Gage, da han desuden er betyngtet med Kone og Børn. — Naar man engang faaer sat en Bom for Spekhøkernes og Spise-Qvarteerernes Selvraadigheder, der udpresse saa mange

13

Strømme Taarer af de Fattiges Øyne. — Hillemand! naar alt dette engang bliver iverksat, hvor vil Fanden da ikke blive ravgal; han vil blive bister, og gloe, ligesom en Coquette, der har tabt en riig og ødsel Elskere; en Professor, der har tabt sit Imprimatur; en Præst, man har stiaalet Huus-Postillen fra; en Officier, som har tabt den sidste Exerceer- og Commando-Bog, Sergeanten skrev ud for ham; en Procurator, naar Parterne vil forliges; en Indcasserer, naar de offentlige Skatte ophæves; en Kræmmere, naar alt Contreband vorder usynlige; og en Medicus, naar hans Patient ikke vil være sag længe syg, som han vil have det. Da vil mange og mange Slags Helveder forstyrres og sløyses, og i mange mange Huuse, hvor der nu sultes, grædes, klages og hyles, vil komme til at regiere Fred, Munterhed og Glæde. — Fanden, den

14

stakkels Fanden har faaet meget at græde over i disse Tider. Hvor maa han ikke som Mørkhedens Fyrste og sorne Ven beklage det store Lys, som nu allevegne skinner i Europa! Heele Norden er lykkelig, skjønt under forskellige Regieringsarter. Rusland gaaer frem med stærke og hurtige Skridt til Oplysning, Kundskaber og sand Lyksalighed. Tydskland arbeyder af alle Kræfter paa sin Tiltagelse i Velstand og Herlighed. Engellænderne synes nu gandske at have tabt deres Uroeligheds Lyst, for ved deres store naturlige Dybsindighed og ægte Patriotisme at gjøre Englernes Land af Engelland. De Catolske Magter vil sette Paven og Munkene de rette Grændser. Guldet skal bortføres fra de ørkesløse Steder, for at løbe hen, hvor det har hiemme, nemlig i de Kongel. Kasser. Munke-Klosternes Reformation vil blive betydelig og nyttig; Pavens

15

Bandsættelser til Spot og Latter; og Overtroen martret og dræbt. Hvor herlige og nyttige Forandringer ere ikke skeet i Spanien og Portugal under disse tvende sidste Konger! Fanden har vel opægget Overtroe og Fanatisme til at skille sig af med Portugals Monarch; men Alfader har ladet en Seraph vogte ham, og vil fremdeles blive ved at lade sine Engle leyre sig rundt omkring ham. De smaa Stater i Italien selv byde Paven Trods; At jeg ikke skal tale om det store og mægtige Frankerige, hvis Monarch nu paa alle Maader søger at gjøre det fuldkommen lyksaligt. Kort sagt: overalt i Europa, hvor Fanden seer sig om, er kuns for ham lutter Aarsag til Ærgelse; Og det er denne Fandens store Ærgelse, som man har kaldet Helvedes Forstyrrelse. Der ere ikke andre end Polakkerne, som i Europa divertere Fanden endnu lit; men man

16

haaber fuldt og fast, at denne hans Polske Triumph snart stal ophøre. — Saa far Fanden i Vold, Satan! slut dig i dine Lænker, begrav dig i dit Mørke, og kom aldrig mere at besøge vores Jordklode.